

ВПЛИВ I/D ПОЛІМОРФІЗМУ ГЕНУ АПФ НА ГЛІКЕМІЧНИЙ ПРОФІЛЬ У ХВОРИХ НА АРТЕРІАЛЬНУ ГІПЕРТЕНЗІЮ

Кулікова М.В., Ащеулова Т.В., Журавльова І.В.

Харківський національний медичний університет

Спостереження останніх років вказують на те, що, артеріальна гіпертензія (АГ) дедалі частіше супроводжується розвитком глюкометаболічних порушень, а саме предіабету, цукрового діабету 2 типу (ЦД 2 типу). Вплив поліморфізму I/D гену ангіотензинперетворюючого ферменту (АПФ) на розвиток та перебіг АГ неодноразово доведено в багатьох дослідженнях. Враховуючи той факт, що кількість випадків поєднаного перебігу АГ та ЦД 2 типу постійно зростає, цікавим напрямком є вивчення спільних механізмів розвитку цих нозологій.

Мета. Вивчити вплив поліморфізму I/D гену АПФ на розвиток супутніх глюкометаболічних порушень у хворих на АГ.

Матеріали та методи. Обстежено 73 пацієнта з АГ, які були розділені на 3 групи залежно від генотипу поліморфізму I/D гену АПФ. Першу групу становили 14 хворих з генотипом II, другу – 30 хворих з генотипом ID, третю – 29 хворих з генотипом DD. Всім хворим було проведено комплексне загальне клінічне та лабораторно-інструментальне дослідження. Глікемічний профіль оцінювали за допомогою визначення рівня глюкози в плазмі крові натщесерце, інсуліну імуноферментним методом з використанням набору "DRG Instruments GmbH" (Німеччина) та HbA_{1c}. Поліморфізм I/D гену АПФ визначали методом полімеразної ланцюгової реакції з подальшим електрофорезом за допомогою набору ACE+AGTR1 ООО «Центр Молекулярной Генетики» (Росія).

Результати. За результатами нашого дослідження у хворих 2-ї та 3-ї груп з несприятливими для розвитку АГ генотипами ID та DD поліморфізму I/D гену АПФ спостерігалось збільшення рівню інсуліну порівняно з

хворими 1-ї групи (11,8 (11,2-12,4), 13,6 (12,1-14,1) та 11,8 (10,6-12,4) мкЕД/мл відносно; $p < 0,05$). Крім цього, в цих двох групах виявилось зростання ще одного показника, що свідчить про погіршення вуглеводного метаболізму - HbA_{1c} . Так, у хворих на АГ з генотипами ID та DD рівень HbA_{1c} склав 6,7 (6,4-6,8) % та 6,8 (6,4-6,9) % відносно, порівняно з таким у хворих на АГ з генотипом II (5,9 (5,3-6,3) %; $p < 0,05$).

Висновки. У хворих на АГ, що мають несприятливі генотипи ID та DD поліморфізму I/D гену АПФ спостерігається підвищення рівню інсуліну та HbA_{1c} , що свідчить про більшу вірогідність розвитку подальшого ЦД 2 типу у цих хворих ніж у хворих на АГ за наявності II генотипу.